

Vec C-455/23 [Garera]ⁱ

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

20. júl 2023

Vnútroštátny súd:

Sąd Najwyższy

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

3. apríl 2023

Žalobca:

G.T.

Žalovaná:

T. S.A.

ⁱ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

Predmet konania pred vnútroštátnym súdom

Konanie o kasačnej sťažnosti, ktorú podal G.T. proti rozsudku Sąd Apelacyjny w Katowicach (odvolací súd Katowice, Poľsko), ktorým bola zamietnutá žaloba o oslobodenie od zabezpečenia a exekúcie akcií na doručiteľa.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Štandard Únie, pokiaľ ide o pridelovanie vnútroštátnych sudcov bez ich súhlasu na rozhodovanie v inom oddelení vnútroštátneho súdu, než v ktorom bežne vykonávajú funkciu. Postavenie súdu zriadeného zákonom. Pracovný čas sudcov v kontexte článku 6 písm. b) smernice 2003/88/ES.

Právny základ: článok 267 ZFEÚ.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEU na základe výkladu Súdneho dvora Európskej únie v rozsudku vo veci [C-487/19] W.Ž. vykladať tak, že pridelenie sudcu Najvyššieho súdu na dočasné rozhodovanie do iného kolégia Najvyššieho súdu bez jeho súhlasu je porušením zásady neodvolateľnosti a nezávislosti sudcov, podobne ako preradenie sudcu všeobecného súdu na iné oddelenie toho istého súdu, keď:

- je sudca pridelený na rozhodovanie vo veciach, ktorých predmet sa nezhoduje s vecnou kompetenciou kolégia, do ktorého bol sudca Najvyššieho súdu pridelený na rozhodovanie;
- proti rozhodnutiu o takomto pridelení sudcu neexistuje žiadny opravný prostriedok, ktorý by spĺňal požiadavky uvedené v bode 118 rozsudku vo veci [C-487/19] W.Ž.;
- nariadenie predsedu Najvyššieho súdu o pridelení na rozhodovanie do iného kolégia a nariadenie predsedu riadiaceho prácu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu o pridelovaní konkrétnych vecí vydali osoby vymenované do funkcií sudcov na Najvyššom súde za rovnakých okolností ako vo veci C-487/18 W.Ž. a na základe doterajšej judikatúry súdne konania s takýmito osobami sú neplatné, lebo porušujú právo účastníkov na spravodlivý proces podľa článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd;
- pridelenie sudcu, bez jeho súhlasu na rozhodovanie v inom kolégiu Najvyššieho súdu, než v ktorom vykonáva funkciu, pri zachovaní povinnosti rozhodovať v domovskom kolégiu, nemá oporu vo vnútroštátnom práve;

- pridelenie sudcu, bez jeho súhlasu na dobu určitú na rozhodovanie v inom kolégiu Najvyššieho súdu, než v ktorom vykonáva funkciu, vedie k porušeniu článku 6 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9)?

2. Bez ohľadu na odpoveď na prvú otázku, má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ, vykladať tak že, súd v zložení osôb vymenovaných do funkcií sudcov Najvyššieho súdu za rovnakých okolností ako vo veci [C-487/19] W.Ž. nie je súd „zriadený zákonom“ v dôsledku vydania nariadenia predsedu Najvyššieho súdu o pridelení na rozhodovanie do iného kolégia Najvyššieho súdu a nariadenia predsedu riadiaceho prácu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu o prideľovaní konkrétnych vecí, keď na základe doterajšej judikatúry, súdne konania s takýmito osobami sú neplatné lebo porušujú právo účastníkov na spravodlivý proces podľa článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd?

3. Ak je odpoveď na prvú otázku kladná alebo odpoveď na druhú otázku je taká, že takto zriadený súd nie je súd „zriadený zákonom“, má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ a zásada prednosti práva Únie vykladať tak, že sudcovia určení na rozhodovanie do senátu súdu zriadeného spôsobom uvedeným v prvej a druhej otázke môžu odmietnuť konať vo veci, ktorá im bola pridelená, vrátane rozhodovania s odôvodnením, že nariadenia o pridelení rozhodovať v inom kolégiu Najvyššieho súdu a o pridelení konkrétnych vecí neexistujú, alebo majú vydať rozhodnutie, pričom ponechajú na účastníkoch, aby sa rozhodli, či podajú námietku z dôvodu porušenia práva účastníka na prejednanie veci súdom, ktorý spĺňa požiadavky článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ a článku 47 Charty základných práv Európskej únie?

Citované právne predpisy Spoločenstva

Článok 19 ods. 1 ZFEÚ, článok 47 Charty základných práv Európskej únie

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 6. októbra 2021, W.Ž. (Senát Najvyššieho súdu pre mimoriadne preskúmanie a veci verejné – Vymenovanie), vec C-487/19, EU:C:2021:798

Citované vnútroštátne právne predpisy

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Ústava Poľskej republiky z 2. apríla 1997): článok 45 a článok 183

Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, jednolity tekst: (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, konsolidované znenie) (Dz. U. z roku 2021, položka 1904 v znení zmien): článok 1, článok 3, článok 15, článok 17, článok 29, článok 30, článok 31, článok 35, článok 82

Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, jednolity tekst: (zákon z 27. júla 2001 o organizácii všeobecných súdov, konsolidované znenie) (Dz. U. z roku 2023, položka 217): článok 22a

Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (zákon z 26. júna 1974 Zákonník práce): článok 140

Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (zákon zo 17. novembra 1964 Občiansky súdny poriadok): článok 398²⁰

Zhrnutie skutkového stavu a priebehu konania

- 1 Sąd Apelacyjny w Katowicach (Odvolací súd Katowice, Poľsko) rozsudkom zo 4. decembra 2019 zamietol odvolanie G.T. proti rozsudku Sąd Okręgowy w Katowicach (Krajový súd Katowice, Poľsko) z 22. januára 2019, ktorým bola zamietnutá jeho žaloba proti Huta... S.A. v R. o oslobodenie od zabezpečenia a exekúcie akcií na doručiteľa Huty... S.A. v R. Proti rozsudku Sąd Apelacyjny w Katowicach (Odvolací súd Katowice, Poľsko) podal právny zástupca žalobcu kasačnú sťažnosť, ktorou napadol rozsudok v celom rozsahu a namietal porušenie niektorých ustanovení kodeks cywilny (Občiansky zákonník) ich nesprávnym výkladom.
- 2 Uznesením z 3. novembra 2020 Sąd Najwyższy (Najvyšší súd, Poľsko; ďalej len Najvyšší súd“) prijal kasačnú sťažnosť na posúdenie. Nariadením predsedu Najvyššieho súdu riadiacim občianskoprávne kolégium (ďalej len „predseda OpK.NS“) zo 14. decembra 2020 bola kasačná sťažnosť pridelená sudcovi Karolovi Weitzovi a nakoniec bola zaevidovaná pod číslom II CSKP 501/22.
- 3 Nariadením predsedu Najvyššieho súdu (ďalej len „PNS“) č. 25/2023 z 15. februára 2023 bol sudca Bohdan Bieńka pridelený na rozhodovanie do občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu na dobu určitú od 1. apríla do 30. júna 2023, ktorým sa zároveň stanovujú pravidlá pridelenia vecí na každý mesiac obdobia pridelenia. Na základe tohto nariadenia sudca Najvyššieho súdu zastupujúci predsedu OpK.NS 2. marca 2023 pridelil vec II CSKP 501/22 SNS Bohdanovi Bieńkovi. Termín verejného pojednávania bol následne určený nariadením predsedu II. oddelenia na 3. apríla 2023. Senát Najvyššieho súdu ustanovený v ten deň na prejednanie občianskoprávnej veci II CSKP 501/22 sa skladal z dvoch sudcov kolégia práce a sociálneho zabezpečenia Najvyššieho súdu (ďalej len „KPaSZ“) a z predsedu senátu, ktorým bol sudca, ktorý denne rozhoduje v občianskoprávnom kolégiu Najvyššieho súdu (ďalej len „OpK.NS“). Druhý člen senátu z KPaSZ bol pridelený na rozhodovanie rovnakým spôsobom ako sudca spravodajca.

Stručné odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 4 Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) zložený z troch sudcov mal pochybnosti týkajúce sa výkladu práva Únie, najmä pokiaľ ide o to, či vnútroštátny súd, vytvorený nariadeniami PNS a predsedu OpK.NS, spĺňa kritériá súdu uvedené v rozsudku zo 6. októbra 2021, W.Ż. [(Senát Najvyššieho súdu pre mimoriadne preskúmanie a veci verejné - Vymenovanie), C- 487/19, EU:C:2021:798] a tieto pochybnosti sa zakladajú na týchto skutočnostiach:
- 5 Po prvé, sudcovia pridelení do iného kolégia Najvyššieho súdu boli zbavení práva na účinný opravný prostriedok;
- 6 Po druhé, pridelenie na rozhodovanie sa uskutočnilo bez súhlasu pridelených sudcov, čím sa porušuje zásada neodvolateľnosti a nezávislosti sudcov a zasahuje sa do práva na spravodlivý proces, a to sa premieta do zásady účinnej súdnej ochrany.
- 7 Po tretie, osoby vydávajúce nariadenia sú v rovnakej situácii ako sudcovia opísaní vo veci C-487/19, keďže nastúpili do funkcie za zjavného porušenia základných pravidiel postupu vymenovania sudcov na Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zriadenia a fungovania predmetného súdneho systému.
- 8 Vnútroštátny súd sa tiež pýta, či vzhľadom na údajné porušenia sa môžu sudcovia pridelení na rozhodovanie zdržať vykonania týchto nariadení.
- 9 Vo vnútroštátnom práve [článok 35 § 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, ďalej len „z.NS“)] existuje právna norma, ktorá umožňuje PNS prideliť sudcu na rozhodovanie v inom kolégiu. Toto ustanovenie však umožňuje takéto pridelenie sudcu (bez jeho súhlasu) len pre konkrétnu vec určenú v nariadení PNS. Môže ísť o prípad, keď sa predmet danej veci prekrýva s právomocou dvoch kolégií Najvyššieho súdu [alebo] kedy by v dôsledku vylúčenia všetkých sudcov Najvyššieho súdu v danom kolégiu bolo potrebné, aby vec prejednali sudcovia z iného kolégia Najvyššieho súdu. Ďalšou možnosťou stanovenou v článku 35 § 3 z.NS je pridelenie na rozhodovanie na určitú dobu v inom kolégiu Najvyššieho súdu. Potom by však sudca mal rozhodovať len v tomto „novom“ kolégiu a nemal by byť povinný rozhodovať v novom a zároveň domovskom kolégiu Najvyššieho súdu so zvýšeným počtom pridelených vecí. Takejto hybridnej konštrukcii odporuje znenie článku 35 § 3 z.NS.
- 10 Pridelenie na rozhodovanie v inom kolégiu bez zohľadnenia vecnej kompetencie sudcu rozhodovať v konkrétnej kategórii vecí porušuje právo na účinnú súdnu ochranu a na spravodlivý proces. Nevyhnutnou podmienkou pre realizáciu oboch týchto práv sú vzdelanie a skúsenosti sudcu, ktoré zaručujú riadne prejednanie vecí. Táto podmienka má osobitný význam v konaniach pred Najvyšším súdom, ktorého rozhodnutia sú potom referenčným bodom pre rozhodnutia súdov nižších stupňov. Rozdelenie Najvyššieho súdu na kolégia sa uskutočnilo v súlade s článkom 3 z.NS podľa vecného kritéria. Kandidáti na sudcov Najvyššieho súdu

sa hlásia aj podľa svojej špecializácie. Preto by mali byť do jednotlivým kolégií pridelení sudcovia v súlade so svojím vzdelaním a odbornými skúsenosťami zodpovedajúcimi pôsobnosti daného kolégia. Veci sa pridelujú na prejednanie v poradí, v akom boli doručené a nie vtedy, keď sudca spravodajca alebo senát rozhodli, že vec už bola posúdená v rozsahu, aby bolo možné v danej veci rozhodnúť. Pri absencii rozsiahleho aparátu na podporu sudcov je potrebná dôkladná znalosť oblastí práva, v ktorých sudca zvyčajne rozhoduje. Až potom v prípade neobvyklých vecí, zasadených do zložitého kontextu, je možné vec spoľahlivo pripraviť na rozhodnutie.

- 11 Zároveň sudcom prideleným na rozhodovanie v tejto veci nebola poskytnutá žiadna právna ochrana. Z výkladu článku 35 §3 z.NS vyplýva, že zákonodarca nedodrжал povinnosť zachovať štandard Únie, ktorý je možné vyvodit' z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo 6. októbra 2021, W.Ž. (Senát Najvyššieho súdu pre mimoriadne preskúmanie a veci verejné - Vymenovanie), C- 487/19, EU:C:2021:798 (bod 118 odôvodnenia rozsudku), pokiaľ ide o sudcov všeobecného súdu. Preto je potrebná intervencia Súdneho dvora, aby sa zistilo, či takýmto konaním nedochádza k porušeniu zásady neodvolateľnosti a nezávislosti sudcov, ak rozhodnutie PNS o pridelení rozhodovať v inom kolégiu NS a súčasne ponechaním záťaže v domovskom kolégiu, nemôže podliehať súdному preskúmaniu. Podľa vnútroštátneho súdu článok 19 ods. 1 ZEÚ a článok 47 Charty základných práv Európskej únie, ktoré ukladajú členským štátom povinnosť stanoviť opravné prostriedky, aby sa zabezpečilo dodržiavanie práv a slobôd jednotlivcov v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, majú univerzálny charakter a sudcovia Najvyššieho súdu nie sú vyňatí z ich pôsobnosti.
- 12 Medzitým zo stanoviska PNS predneseného na zasadnutí Krajowej Rady Sądownictwa (Štátna súdna rada, Poľsko; ďalej len „ŠSR“) 17. marca 2023 vyplýva, že sudca pridelený na rozhodovanie podľa článku 35 § 3 z.NS nemá právo podať opravný prostriedok. PNS sa domnieva, že úprava článku 35 § 3 z.NS je úplná a neumožňuje primerané uplatňovanie ustanovení ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (zákon z 27. júla 2001 - o organizácii všeobecných súdov).
- 13 Najvyšší súd pre spresnenie uvádza, že ŠSR pripúšťa analogické preskúmanie rozhodnutí PNS o pridelení na rozhodovanie do iného kolégia. Podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je však ŠSR subjekt závislý od orgánov politickej moci v štáte [rozsudok Súdneho dvora z 19. novembra 2019, A.K. a i. (Nezávislosť disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu), C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982; rozsudok Súdneho dvora z 2. marca 2021, A.B. a i. (Vymenovanie sudcov Najvyššieho súdu – opravné prostriedky), C-824/18, EU:C:2021:153] a navyše nemá postavenie súdu.
- 14 Vnútroštátny súd nemôže využiť ani možnosť posúdenia ústavnosti článku 35 § 3 z.NS, pretože cesta ústavnej kontroly je nefunkčná [rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 19. novembra 2019, A.K. a i. (Nezávislosť disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu), C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982,

body 33, 34; rozsudok Najvyššieho súdu z 5. decembra 2019, III PO 7/18; rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo 7. mája 2021, vec - 4907/18, Xero Flor Sp. z o. o. proti Poľsku]

- 15 Samostatnou otázkou je, či nariadenie PNS o pridelení sudcu na rozhodovanie v OpK.NS nezasahuje do garančného mechanizmu upraveného v článku 6 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381). Súdny dvor sa k tejto otázke zatiaľ nevyjadril, hoci sa už objavujú prvé prejudiciálne otázky týkajúce sa noriem pracovného času sudcov (napríklad vec C-41/23).
- 16 Vo vnútroštátnom práve je pracovný čas sudcu Najvyššieho súdu určený rozsahom jeho úloh (podobne ako sudcu všeobecného súdu). Vo vnútroštátnom poriadku treba upriamiť pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu z 8. apríla 2009, II PZP 2/09, ktoré poukazuje na rozdiely medzi pracovným časom založeným na úlohách upraveným v Zákonníku práce a pracovným časom sudcov vymedzeným rozsahom ich úloh. Je v ňom zdôraznené, že úprava pracovného času sudcov nepreberá ustanovenia smernice, pokiaľ ide o právo na prestávky v práci, takže v tomto ohľade sa podľa článku 5 Zákonníka práce majú uplatňovať normy tohto zákonníka. Podľa smernice 2003/88 sa aj sudcom má poskytnúť minimálny zaručený čas odpočinku a ich pracovný čas počas referenčného obdobia nemá presiahnuť 48 hodín týždenne. Od vydania tohto uznesenia zákonodarca neupravil normy týkajúce sa pracovného času sudcov. Ak sa na sudcu primerane uplatní vzorec špecificky chápaného systému pracovného času sudcu založeného na úlohách (článok 140 Zákonníka práce), možno a treba predpokladať, že v prípade, keď sa majú sudcovi zveriť ďalšie úlohy v oblasti práva nad rámec jeho špecializácie, je potrebné, aby zamestnávateľ (tu PNS) posúdil, či je vôbec možné plniť uložené nové úlohy pri ponechaní doterajších povinností. Medzitým zo skutkového stavu vyplýva, že sudcovia KPaSZ už mali zadané úlohy na ďalšie referenčné obdobie a po pridelení na rozhodovanie v OpK.NS má takýto sudca *per saldo* o jedno konanie viac ako sudcovia, ktorí zvyčajne rozhodujú v tomto kolegiu (4 konania za mesiac v porovnaní s 3 konaniami za mesiac). Samotné pridanie ďalšieho konania v OpK.NS bez analýzy okolností týkajúcich sa pracovného času preto dokazuje porušenie prípustných noriem stanovených v smernici 2003/88.
- 17 Vnútroštátny súd tiež uvádza, že tak PNS, ako aj predseda OpK.NS, ktorých nariadenia formovali zloženie senátu v prejednávanej veci, boli vymenovaní do funkcie sudcov Najvyššieho súdu za rovnakých okolností ako v prípade, v ktorom bol vydaný rozsudok zo 6. októbra 2021, W.Ž. (Senát Najvyššieho súdu pre mimoriadne preskúmanie a veci verejné - Vymenovanie), C- 487/19, EU:C:2021:798. Vnútroštátny súd tiež poznamenáva, že 23. septembra 2022 Najvyšší súd (III CZP 43/22) vydal uznesenie (vec III CZP 43/22), ktorým postúpil SDEÚ otázku, či sa majú článok 2, článok 6 ods. 1 a 3 a článok 19 ods. 1 druhý pododsek Zmluvy o Európskej únii v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie a článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej

únie vykladať tak, že akt, ktorým sa ustanovuje zloženie súdu, ako napríklad nariadenie PNS, nemá právne účinky, ak takto vytvorené zloženie súdu nie je nezávislým, nestranným súdom vopred zriadeným zákonom v zmysle práva Európskej únie najmä preto, že: [a)] na jeho kolegiálnom zložení sa zúčastňujú osoby vymenované do funkcie sudcov Najvyššieho súdu spôsobom zjavne odporujúcim ustanoveniam vnútroštátneho práva o vymenovaní sudcov, ako sa uvádza v konečných rozhodnutiach vnútroštátneho súdu najvyššieho stupňa a tieto osoby tvoria väčšinu zloženia súdu; b) určenie zloženia súdu spôsobom uvedeným vyššie predsedom Najvyššieho súdu vymenovaným do funkcie sudcu Najvyššieho súdu za rovnakých okolností a v rozpore s pravidlami o vymenovaní sudcu Najvyššieho súdu do funkcie predsedu Najvyššieho súdu. Ku dňu návrhu na začatie prejudiciálneho konania v tejto veci táto otázka ešte nebola predložená Súdnemu dvoru.

- 18 Vnútroštátny súd s odkazom na odôvodnenie uvedenej nezaslanej prejudiciálnej otázky poukazuje na problematický výber PNS a predsedu OpK.NS.
- 19 V súlade s článkom 15 z.NS výber kandidátov na funkciu predsedu Najvyššieho súdu vykonáva zhromaždenie sudcov príslušného kolégia (ďalej len „zhromaždenie“). Zhromaždenie je orgánom Najvyššieho súdu a tvoria ho všetci sudcovia, ktorí tvoria kolégium. Dňa 29. júna 2021 zhromaždenie sudcov OpK.NS zvolané na výber kandidátov na funkciu predsedu OpK.NS - väčšinou hlasov prijalo - uznesenie o odložení zasadnutia do skončenia konaní prebiehajúcich pred SDEÚ vo veciach žaloby podanej Európskou komisiou proti Poľsku (C-791/19) a návrhov na začatie prejudiciálneho konania C-487/19 a C-508/19. Keď 31. augusta 2021 uplynulo funkčné obdobie predsedu OpK.NS prezident Poľskej republiky poveril vedením Občianskoprávneho kolégia PNS. Takto sa efektívne spojila funkcia PNS s funkciou predsedu OpK.NS, čo však z.NS neustanovuje. Právomoc prezidenta Poľskej republiky uvedená v článku 13a v spojení s článkom 15 z.NS poveriť výkonom funkcie predsedu Najvyššieho súdu je prejavom porušenia ústavného princípu oddelenia a nezávislosti súdnej moci a výkonnej moci (článok 173 Ústavy Poľskej republiky). Ustanovenia Ústavy upravujúce rozsah právomocí prezidenta Poľskej republiky nepriznávajú prezidentovi Poľskej republiky ako výkonnému orgánu právo samostatne rozhodovať o vymenovaní niektorých sudcov do funkcií, ktoré im umožňujú výkon právomocí orgánov Najvyššieho súdu.
- 20 Napriek protestu väčšiny členov zhromaždenia PNS ako osoba vymenovaná prezidentom Poľskej republiky zvolal na 7. septembra 2021 zasadnutie na výber kandidátov na funkciu predsedu OpK.NS. O návrhu na odročenie zasadnutia zhromaždenia sa nehlasovalo. Sudcovia vymenovaní do funkcií sudcov Najvyššieho súdu pred rokom 2018 sa odmietli zúčastniť na zasadnutí, čo malo za následok, že zhromaždenie nebolo uznášaniaschopné a na voľbe kandidátov na funkciu predsedu OpK.NS sa zúčastnili len novovymenovaní sudcovia. Chýbajúce kvórum sa napravilo nariadením PNS o pridelení na rozhodovanie v OpK.NS dvoch osôb, ktoré boli predtým vymenované do funkcií sudcov v Senáte

Najvyššieho súdu pre mimoriadne preskúmanie a veci verejné a jednej osoby predtým pridelenej do Disciplinárneho kolégia.

- 21 Výber kandidátov na funkciu predsedu OpK.NS bol teda vykonaný proti stanovisku väčšiny sudcov tvoriacich OpK.NS a v rozpore s pravidlami upravujúcimi fungovanie zhromaždenia, ktoré je orgánom Najvyššieho súdu.
- 22 Vystáva preto otázka, či z hľadiska rešpektovania požiadavky nezávislosti súdov a sudcovskej nezávislosti vyplývajúcej z práva Únie, nariadenia o pridelení na rozhodovanie do iného kolégia Najvyššieho súdu a pridelenie konkrétnych občianskoprávných vecí, v ktorých pridelení sudcovia bežne nerozhodujú a v tomto smere ani neboli ich kompetencie na výkon sudcovskej práce overené, vydané osobami s rovnakým postavením ako vo veci C-487/19 a navyše nesprávnym postupom, v konečnom dôsledku vedú k vytvoreniu zloženia súdu v rozpore s právom strán na spravodlivý proces, o čom nesvedčí nielen zloženie tohto súdu, ale aj rada činností materiálno-technického charakteru (vydávanie nariadení o pridelení vecí na rozhodovanie, výmena sudcu spravodajcu, ustanovenie senátu na prejednanie vecí).
- 23 Preto je podľa vnútroštátneho súdu potrebný aj výklad práva Únie (článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ a článok 47 Charty základných práv Európskej únie), pokiaľ ide o otázku, či môžu sudcovia pridelení na súd odmietnuť - vzhľadom na zásadu o prednosti práva EÚ a judikatúry SDEÚ a ESJP - prijať a vykonať úkony vo veciach, ktoré sú im pridelené, uznajúc za neexistujúce nariadenia, ktorými sú pridelení na rozhodovanie v inom kolégiu Najvyššieho súdu bez ich súhlasu; alebo napriek doteraz uvedeným nedostatkom a porušeniam v rámci základných práv sú povinní pokračovať v rozhodovaní, pričom *de facto* prenechajú účastníkom konania rozhodnutie o tom, či toto rozhodnutie napadnú ako rozhodnutie vydané súdom zloženým v rozpore s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a článkom 47 Charty základných práv Európskej únie.